

NABITY (12) *part praet pass pf*

a jasne.

sg m N nabity (5). ◇ f N nabitã (3). ◇ I nabitą (3). ◇ [L nabit(e)j.] ◇ pl G nabitych (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. Taki, w który wprowadzono wiele przedmiotów zaostzonych (3) :

nabity w co (1): *Fistucatio*, Támarańię/ Róftowanie gdzie z wiela olfzowych álbo dębowych palów w ziemię nábitych fundáment albo grunt łtawyc *Mącz* 128d.

nabity czym (pl) (2): *Millum*, Obróz ná pfy oftremi á kończátemi ćwieczkami nábita *Mącz* 221c, 128d.

2. Napelńiony (9) :

[nabity czym: maia spacz na koldrze bavelną albo czym inłzym nabithey *StatNorb* 80.]

a. *Ciasno napelńiony; confertus Mącz, Cn; suffertus Calep; spissus Cn* (4) : *Mącz* 118b; *Calep* 1026a; ma byđ kłoda nábita/ coby ledwie máki vciął *GostGosp* 32; áby [...] beczká foli dobrze nábita [...] była kupowana zá iednę grzywnę Polłką. *SarnStat* 387.

b. *Załadowany* (o bronii palnej) (5) : *UstPraw* K2; A ktoby z rułznicą nábitą chodził/ [...] tákowy ma byđ więżeniem karan *SarnStat* 16, 500.

nabity czym (1): Ták iełt ten dyabeł żártki, że z nią żaden pułhak By był nalepłzym prochem nábity, niezrowna. *CiekPotr* 53.

W przen [czym] (1) : Ták [pułhak] záwłze bez krzemieniá w poły rzdzą nábity *CzahTr* L3.

Synonimy: 2. *nadziany, napelńiony, natkany,*

Cf **NABIĆ**